

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 25 februari 2021 met nummer RvVb-A-2021-0694
in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0302-A

Verzoekende partij	de heer Ronny COUVREUR vertegenwoordigd door advocaat Griet CNUUDE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Brabantdam 56
Verwerende partij	de provincie WEST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad vertegenwoordigd door advocaat Isabelle VERHELLE met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Tussenkomende partijen	1. het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE 2. de nv S&R BRUGGE vertegenwoordigd door advocaten Robin SLABBINCK, Florence LOBELLE en Kris MAES met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 19 december 2019 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 november 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van de eerste tussenkomende partij van 20 mei 2019 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft de aanvraag van de verzoekende partij tot bijstelling van de bijzondere milieuvergunningvoorwaarden van de tweede tussenkomende partij om een inrichting met als voorwerp een zwembadcomplex te exploiteren op de percelen gelegen te 8200 Brugge, Doornstraat 110, met als kadastrale omschrijving afdeling 27, sectie D, nummers 199P en 208N, geweigerd.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 18 juni 2020 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De tweede tussenkomende partij dient een verzoekschrift in met een aangetekende brief van 22 juni 2020. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met beschikkingen van 22 juli 2020 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomen­de partijen dienen elk een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 19 januari 2021.

Advocaat Isabelle VERHELLE voert het woord voor de verwerende partij.

De verzoekende en twee tussenkomen­de partijen verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De verzoekende partij dient op 4 december 2018 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een verzoek in tot “*het bijstellen van de milieuvorwaarden van de milieuvergunning van de tweede tussenkomen­de partij om een inrichting met als voorwerp een zwembadcomplex te exploiteren*” op de percelen gelegen te 8200 Brugge, Doornstraat 110.

Het zwembadcomplex is gelegen in de site van het Olympiapark, dat onder meer een voetbalstadion, omliggende sportterreinen en een bowling omvat. Op 11 april 2013 verleende de verwerende partij een vergunning voor de exploitatie van het zwembadcomplex tot 11 april 2033. Een uitbreiding met een buitenbad van 105 m² en 64 m² werd verleend op 5 februari 2015.

De verzoekende partij verzoekt in de aanvraag om “*nieuwe bijzondere voorwaarden*” op te leggen, meer bepaald:

- de exploitant te gebieden om een akoestisch onderzoek uit te voeren met bijhorend saneringsplan teneinde de nodige garanties in te bouwen derwijze dat het geluidsdruk­niveau buiten beperkt kan worden tot een aanvaardbaar niveau;
- het gebruik van elektronisch versterkte muziek te verbieden in open lucht;
- rustverstoringen te verbieden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen.

2.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 in een gebied voor dagrecreatie.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 februari 2019 tot en met 2 maart 2019, worden drie bezwaarschriften ingediend door omwonenden.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge weigert op 20 mei 2019 het verzoek tot het bijstellen van de milieuvorwaarden.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 19 juni 2019 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting van 11 oktober 2019 adviseert de provinciale omgevingsvergunningscommissie om het verzoek tot bijstelling van de milieuvorwaarden te weigeren.

De verwerende partij verklaart het beroep op 7 november 2019 ongegrond en weigert het verzoek om de milieuvorwaarden bij te stellen. Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst van de tweede tussenkomende partij tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

2.

De eerste tussenkomende partij werd met een aangetekende brief van 24 juli 2020 door de griffie uitgenodigd tot het betalen van het rolrecht binnen een vervaltermijn van 15 dagen. Er werd daarbij op gewezen dat, overeenkomstig artikel 21, §5 DBRC-decreet, een laattijdige betaling leidt tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst.

Het rolrecht werd door de eerste tussenkomende partij op 11 december 2020 betaald en dus buiten de hiervoor vermelde vervaltermijn.

Voorafgaand aan de zitting werd aan de partijen meegedeeld dat bij de voorbereiding van de zaak is vastgesteld dat de eerste tussenkomende partij het rolrecht op het eerste gezicht laattijdig heeft betaald en dat de vraag naar de tijdige betaling van het rolrecht zal deel uitmaken van het mondeling debat op de zitting van 19 januari 2021. De eerste tussenkomende partij deelde daarop mee "*geen bijkomende stukken tot motivatie van de laattijdige betaling van het rolrecht*" te hebben.

Het verzoek tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij is onontvankelijk.

3.

Bij de bespreking hieronder zal enkel rekening wordt gehouden met de tussenkomst van de tweede tussenkomende partij, die als de tussenkomende partij zal worden aangeduid.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in het eerste middel de schending aan van de artikelen 3, tweede lid, 60, 63, 82, 88 en 90 van decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet/OVD), van artikel 46 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsbesluit/OVB), van artikel 1.2.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM),

van de artikelen 3.3.0.1-3.3.0.3 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: VLAREM II), van het *standstill*-beginsel, het voorzorgsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de materiële motiveringsplicht en "*vaststelling van administratieve rechtsweigerings*".

Ze argumenteert dat de verwerende partij heeft nagelaten een eigen onderzoek te voeren, door het standpunt van de provinciale omgevingsvergunningcommissie tot de hare te maken. In de bestreden beslissing wordt abstractie gemaakt van de verslagen en analyse van de geluidsdeskundige Geens en worden de mondelinge verklaringen van de geluidsdeskundige Muysshondt zonder een eigen onderzoek van de geluidsproblematiek voor waar aangenomen.

De verzoekende partij benadrukt dat de vergunningverlenende overheid zelf moet onderzoeken of de hinder die wordt veroorzaakt onaanvaardbaar is en, in voorkomend geval, of door de gevraagde wijziging van de vergunningsvoorwaarden de hinder binnen aanvaardbare perken kan worden gebracht. De verwerende partij kan niet volstaan met het bekritisieren van geluidsonderzoeken uitgevoerd op kosten van de verzoekende partij louter en alleen op grond van mondelinge en niet-onderbouwde stellingnames van de geluidsdeskundige van de exploitant, zonder een eigen onderzoek uit te voeren over de hinder of kwaliteit en inhoud van het gevoerde onderzoek.

Ze wijst erop dat de verwerende partij zonder eigen onderzoek de bewering van de geluidsdeskundige van de tussenkomende partij aanneemt dat de simulaties van de geluidsdeskundige van de verzoekende partij eerder een *worst case* scenario betreffen. Het feit dat ook andere bezwaarindieners aangeven dat er wel degelijk onaanvaardbare hinder is van de exploitatie had de verwerende partij des te meer moeten aanzetten tot het voeren van een eigen onderzoek. De verwerende partij toont niet op aannemelijke wijze aan dat het onderzoek van de geluidsdeskundige van de verzoekende partij gedeeltelijk, laat staan in zijn geheel en wat betreft de conclusie dat er onaanvaardbare hinder is, moet worden verworpen.

Volgens de verzoekende partij blijkt uit de bestreden beslissing ook niet waarom de conclusies en analyse uit de drie verslagen van haar geluidsdeskundige door de verwerende partij niet in overweging worden genomen. Het eerste verslag (augustus 2018) is bij de aanvraag gevoegd en analyseert de vaststellingen van een meting in de zomer en bespreekt de vastgestelde hinder ten gevolge van skateboards, geroep van kinderen, stemgeluid van luidsprekers en muziek- en stemgeluiden. Het tweede verslag (april 2019) weerlegt de analyse gemaakt in opdracht van de tussenkomende partij. Dit verslag is gestaafd met meerdere stukken en weerlegt de aannames van de geluidsdeskundige van de tussenkomende partij. In het derde verslag heeft haar geluidsdeskundige simulaties uitgewerkt over de mogelijke geluidsemmissie waaruit blijkt dat ook in de laagst gehanteerde geluidsemmissies sprake is van toenames van het oorspronkelijk omgevingsgeluid, die ontegensprekelijk te beschouwen zijn als ernstige geluidshinder. De verwerende partij merkt in de bestreden beslissing enkel op dat er geen Belgische normen zijn voor het meten van geluidsvermogensniveaus eigen aan activiteiten in buitenlucht, hetgeen evenwel niet betekent dat deze geluidsemmissies niet moeten worden beoordeeld in het licht van voorliggende aanvraag en dat deze niet meetbaar zouden zijn.

Het blijkt niet dat een dienst in opdracht van de vergunningverlenende overheid of de tussenkomende partij enige geluidsmeting of analyse heeft uitgevoerd om de door de verzoekende partij ingeroepen geluidshinder te beoordelen, noch dat de norm waarop haar geluidsdeskundige zich baseert niet gezaghebbend zou zijn.

De verwerende partij steunt ten onrechte op een zogenaamde controle van de stad Brugge en verklaringen van de tussenkomende partij. Er zijn geen gegevens terug te vinden in het

administratief dossier over de controle van de stad Brugge, noch van de meldingen gedaan door de tussenkomen partij om gebruik te maken van elektronisch versterkte muziek.

De verzoekende partij voert vervolgens aan dat de verwerende partij in haar beoordeling geen rekening heeft gehouden met de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren. Ze citeert de beoordeling van deze bezwaren door het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge, maar laat na deze bezwaren zelf te onderzoeken. Dit klemt des te meer omdat de bezwaarindieners de verzoekende partij bijtreden. De verwerende partij overweegt niet dat ze de beoordeling in eerste aanleg zou bijtreden.

De verwerende partij houdt niet afdoende rekening met alle concrete gegevens van de zaak. De bestreden beslissing bevat geen afdoende analyse van alle relevante feitelijke elementen van het dossier. De verwerende partij moet, rekening houdend met alle concrete gegevens van de zaak en de erbij betrokken uiteenlopende belangen, de hinder en risico's voor de mens en het leefmilieu onderzoeken en rekening houdend met de precieze bevindingen van dat onderzoek een passende eindconclusie trekken. Dit onderzoek is niet uitgevoerd. Dit klemt des te meer nu de inrichting een stadsontwikkelingsproject betreft waarvoor in het verleden geen project-m.e.r.-screening is gebeurd of ontheffing is aangevraagd. De cumulatieve geluids- en omgevingshinder die uitgaat van het project in zijn totaliteit is op geen enkel moment beoordeeld conform de MER-regelgeving. De omstandigheid dat de verwerende partij de opgeworpen onwettigheid van de vergunningen niet moet beoordelen, doet geen afbreuk aan het feit dat ze wel kan vaststellen dat de beoordeling van de cumulatieve geluidshinder van de exploitatie niet eerder is beoordeeld en dit dan ook een meer gedegen onderzoek in het licht van voorliggende aanvraag noodzaakte. De verwerende partij handelt onzorgvuldig en onredelijk.

De verzoekende partij stelt verder dat de bestreden beslissing ten onrechte rekening houdt met de beweerde reeds genomen maatregelen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij er vanuit lijkt te gaan dat er een geluidsprobleem is nu ze als oplossingen suggereert om de speeltuin en/of de speelweide na sluitingsuur van het zwembad af te sluiten, de site na sluitingsuur van het 'Restau-café' af te sluiten, *outdoor* activiteiten naar een andere locatie op het terrein te verplaatsen en de speelrichting van muziekboxen aan te passen. Ze geeft dan ook aan dat er wel degelijk hinder is, maar stelt dat ze de maatregelen om deze hinder te verhelpen niet kan nemen. De verwerende partij miskent hiermee haar bevoegdheid.

De beweerde genomen maatregelen zijn volgens de verzoekende partij niet dienstig om in functie van de specifieke omstandigheden de hinder voor mens en milieu te beperken tot een aanvaardbaar niveau, nog los van het feit dat niet bewezen is dat deze maatregelen zijn genomen en de afspraken niet afdwingbaar zijn. Er ligt geen enkel stuk voor over het 'jaarlijks informeel overleg' en de verwerende partij miskent de bezwaren van de omwonenden die hinder ondervinden. De bestreden beslissing is op dit vlak eveneens tegenstrijdig gemotiveerd in zoverre hierin wordt gesuggereerd dat de beroeper en de exploitant andere maatregelen moeten verzoeken.

De verwerende partij besluit bovendien ten onrechte dat ze niet bevoegd zou zijn om bepaalde voorwaarden op te leggen en ze stelt dat de kwestie burgerrechtelijk moet worden beslecht. Ze miskent haar bevoegdheid op grond van artikel 72 van het Omgevingsvergunningsdecreet en artikel 3.3.0.0 e.v. van VLAREM II, op grond waarvan de hinder die eigen is aan de exploitatie wel degelijk tot haar bevoegdheid behoort. Ze maakt zich schuldig aan administratieve rechtsweigering en miskent haar decretale bevoegdheid.

Volgens de verzoekende partij herleidt de verwerende partij de geluidshinder ook onterecht tot het geluid van spelende kinderen. De verzoekende partij had er nochtans op gewezen dat de

geluidsproblematiek veel ruimer is. De verwerende partij laat na het probleem in zijn totaliteit te onderzoeken. Bovendien wezen ook de drie bezwaarindieners op diverse geluidsbronnen die aanleiding geven tot geluidshinder, waaronder het zwembadcomplex met bijhorende installaties en buiteninrichting, de evenementen in buitenlucht aan het speelplein en het terras.

De verzoekende partij hekelt nog het feit dat de verwerende partij het verzoek tot het opleggen van een akoestisch onderzoek en saneringsplan ten laste van de exploitant niet heeft beoordeeld en heeft nagelaten te motiveren waarom ze het advies van het Agentschap Zorg en Gezondheid niet volgt. Dat menselijk geluid geen ingedeelde rubriek is neemt niet weg dat dit geluid wel degelijk hinderlijk kan zijn en dat de beoordeling daarvan dan ook niet kan worden uitgesloten. De bestreden beslissing is ook gebrekkig gemotiveerd wat betreft het verzoek tot het verbieden van elektronisch versterkte muziek in open lucht. De verwerende partij motiveert niet waarom deze vraag niet wordt ingewilligd. Uit de omstandigheid dat muziek niet de kern van het probleem zou zijn, mag niet volgen dat de verwerende partij hiervan abstractie mag maken. De verwerende partij neemt bovendien aan dat dit probleem is opgelost door de buitengym te verplaatsen, terwijl dit niet als voorwaarde is opgelegd in de bestreden beslissing.

2.

In het tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3, tweede lid, 60, 63, 82, 88 en 90 van het Omgevingsvergunningsdecreet, van artikel 46 van het Omgevingsvergunningsbesluit, van artikel 1.2.1 van het DABM, van de artikelen 1.1.2, 8°, 1.1.2, 4.1.2.1, §1, 4.1.3.2, 4.5.1.1, § en 3.3.0.1-3.3.0.3 van VLAREM II, van artikel 5.1.0.2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), het *standstill*-beginsel, het voorzorgsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de materiële motiveringsplicht en "*vaststelling van administratieve rechtsweigerings*".

Ze voert in het eerste onderdeel aan dat de beoordeling in de bestreden beslissing dat geluid een ingedeelde rubriek moet zijn om het voorwerp uit te kunnen maken van een beoordeling onjuist is. Artikel 3.3.0.1 VLAREM II bepaalt immers dat de bijzondere milieuvoorwaarden worden opgelegd om de hinder en de risico's afkomstig van de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit voor de mens en het milieu tot een aanvaardbaar niveau te kunnen beperken. Deze hinder moet dan ook niet specifiek gelinkt kunnen worden aan een 'rubriek'. De verzoekende partij stelt verder dat uit de motieven van de bestreden beslissing noch uit wetgeving blijkt dat hinder van menselijk geluid om andere redenen kan worden uitgesloten uit de beoordeling.

De verzoekende partij wijst verder op de definitie in artikel 1.1.2.8° DABM van het begrip 'milieutechnische eenheid' en de definitie van het begrip 'omgevingslawaai' in artikel 1.1.2 van VLAREM II. Geluidshinder afkomstig van menselijke activiteiten, meer bepaald menselijke geluiden die geproduceerd worden op het exploitatieterrein van de inrichting, wordt op grond van deze definities niet uitgesloten van de beoordeling. Verder voorziet artikel 4.1.3.2 VLAREM II algemeen dat de exploitant als normaal, zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om de buurt niet te hinderen door geluid moet nemen. Ze wijst verder op artikelen 4.5.1.1, §1 en 4.1.2.1, §1 VLAREM II. Uit VLAREM II volgt niet dat de hinder van menselijk geluid niet zou dienen te worden beoordeeld en niet als 'hinder' moet worden gekwalificeerd in de zin van artikel 4.1.3.2 VLAREM II. Verwijzend naar bijlage 2.2.1 VLAREM II stelt de verzoekende partij dat er milieukwaliteitsnormen voor geluid in open lucht bestaan, waaraan de geluidsemissie wel degelijk kan worden getoetst.

Ook de geluidskundige van de verzoekende partij heeft in zijn verslag verwezen naar het significantieschema en de richtwaarden inzake geluid. Voor zover het bewezen is dat het oorspronkelijk omgevingsgeluid met meer dan 3 dB(A) overschreden wordt, is er sprake van onaanvaardbare hinder en moet deze minstens overeenkomstig artikel 4.1.3.2 VLAREM II

verholpen worden. Aangezien de exploitant (tussenkomen partij) nalaat om deze hinder te onderzoeken en te remediëren, is het opleggen van bijzondere voorwaarden het enige alternatief. De vergunningverlenende overheid die weigert, zonder wettige reden, om deze voorwaarden op te leggen maakt zich schuldig aan rechtsweigeren. De bestreden beslissing is dan ook onredelijk en onzorgvuldig waar de verwerende partij stelt dat menselijk geluid is uitgesloten van de hinderbeoordeling.

In het tweede middelonderdeel voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij ten onrechte voorhoudt dat het hinderlijke geluid enkel afkomstig zou zijn van kinderen, terwijl niet kan worden aangenomen dat de hinder hoofdzakelijk afkomstig is van menselijke geluid. De verwerende partij geeft nochtans zelf aan dat in het administratief beroepsschrift wordt gesteld dat de geluidshinder afkomstig is van zwembaden, het buitenterras, de buitengym, de speeltuin en de speelweide.

Het gegeven dat er geen afzonderlijke normen zijn voor de beoordeling van 'kindergeluiden', betekent anderzijds ook niet dat bij de beoordeling van geluidshinder die afkomstig is van de terreinen van een hinderlijke inrichting geen rekening mag worden gehouden met stemgeluiden. Er is geen enkele wettelijke basis voorhanden voor een dergelijke inperking. In haar schriftelijke replieken heeft de verzoekende partij er al op gewezen dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens eerder al heeft geoordeeld dat er sprake is van een schending van artikel 8 EVRM in zoverre geluidshinder niet wordt geredieerd ten gevolge van een ineffectief overheidsoptreden tegen geluidshinder. De verwerende partij heeft met deze argumentatie geen rekening gehouden.

In het derde middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij impliciet voorhoudt dat de aanvraag een beknutting van artikel 31 van het Kinderrechtenverdrag zou inhouden. Dit wordt door de verzoekende partij betwist. Een akoestisch saneringsplan kan bestaan uit een akoestische buffering die geenszins afbreuk doet aan de spelactiviteiten van kinderen. De overweging in de bestreden beslissing over 'het zwijgen opleggen' is bovendien ongepast en formalistisch. De verzoekende partij wenst enkel dat de hinder die ze moet verdragen in woongebied niet wordt overschreden.

Beoordeling door de Raad

1.

Een middel bestaat uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel volgens de verzoekende partij wordt geschonden. Indien een verzoekende partij niet uiteenzet op welke wijze het bestreden besluit een schending uitmaakt van een aangevoerde bepaling of beginsel is het middel, in die mate, niet ontvankelijk.

De verzoekende partij voert in het eerste en tweede middel de schending aan van een resem van bepalingen en beginselen.

Vooreerst moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij wel aangeeft wanneer het *standstill* en het voorzorgsbeginsel moeten worden geacht te zijn geschonden, maar niet uiteenzet hoe de verwerende partij deze beginselen heeft geschonden.

Daarnaast blijkt dat de verzoekende partij wel een aantal bepalingen citeert (artikel 3, 60, 82 en 90 OVD, artikel 46 OVB) en deze blijkbaar van toepassing acht voor het beoordelen van de betrokken aanvraag, doch evenmin uiteenzet hoe de verwerende partij naar haar oordeel deze bepalingen heeft geschonden.

In de mate de verzoekende partij in het tweede middel de schending aanvoert van artikelen 4.1.2.1 en 4.1.3.2 VLAREM II, is het middel evenzeer onontvankelijk. De aangehaalde bepalingen zijn rechtsreeks tot de exploitant gericht, zodat de vergunningverlenende overheid deze bepalingen niet kan schenden.

Tenslotte is het niet duidelijk op welke wijze volgens de verzoekende partij artikel 5.1.0.2 van het Inrichtingsbesluit is geschonden.

2.

De betrokken aanvraag van de verzoekende partij is een aanvraag tot het aanvullen van de milieuvoorwaarden die zijn opgelegd in de vergunning tot exploitatie van het zwembadcomplex dat uitgbaat wordt door de tussenkommende partij. De verzoekende partij diende een aanvraag in om de volgende bijkomende voorwaarden op te leggen:

- de exploitant te gebieden om een akoestisch onderzoek uit te voeren met bijhorend saneringsplan teneinde de nodige garanties in te bouwen derwijze dat het geluidsdruk niveau buiten beperkt kan worden tot een aanvaardbaar niveau;
- het gebruik van elektronisch versterkte muziek te verbieden in open lucht;
- rustversturende activiteiten te verbieden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen.

In de aanvraag stelt de verzoekende partij dat haar onroerend goed *“zich in één rechte lijn op zo'n 45 meter ten aanzien van de buitenspeelplaats, op slechts een 80-tal meter van het buitenterras en op een honderd tal meter van de buitenzwembaden/ligweides”* bevindt. Ze stelt verder dat er recreatieve activiteiten plaatsvinden en evenementen met elektronisch versterkte muziek, dat er in open lucht ook muziekactiviteiten georganiseerd worden en dat dit blijkt *“uit een filmpje dat gepost is op de facebookpagina van Lago Brugge op 5.9.2018”*, dat de geluidsoverlast van dergelijke evenementen groot is *“omdat de geluidsniveaus hoog zijn, de boxen in de hoogte hangen en het geluid resoneert over het water zonder enige akoestische buffering”*. Ze stelt verder nog dat *“er buiten sportactiviteiten georganiseerd (worden) met elektronisch versterkte muziek en dit op maandag tot 21 uur en op woensdag in de ochtend”*.

De verzoekende partij voert aan te lijden *“onder aanhoudende geluidshinder van buitenactiviteiten inzake de exploitatie, te weten van elektronisch versterkte muziek en stemgeluiden”*. Ze stelt dat aan de deskundige Luc Geens werd gevraagd *“een onderzoek uit te voeren met als doel de geluidsimpact van de activiteiten rond S&R Olympia en het zwembad te kunnen evalueren volgens een benadering naar analogie met Vlarem en de principes van hinderbeoordeling in het algemeen”*, waarbij ze specificeert:

“De meetapparatuur werd opgesteld op een meetpunt achteraan, op het dak van het tuinhuis van de woning. De volgende figuur geeft een foto weer van de buitenmicrofoon vlak na het opstellen van de meetapparatuur. Er werden metingen verricht van 13/07 in de avond tot 15/07 in de ochtend, om een beeld te kunnen scheppen van de geluidssituatie over een etmaal.”

De verzoekende partij besluit:

“Uit de resultaten van de metingen kan worden afgeleid dat het LA,50-niveau van het oorspronkelijk omgevingsgeluid tijdens de dagperiode gemiddeld ca. 45 dB(A) bedraagt en 's avonds ca. 42 dB(A). Voor Vlarem geldt het L95-niveau als beoordelingsparameter voor het oorspronkelijk omgevingsgeluid. Deze parameter wordt in bovenstaande figuren niet

weergegeven, maar ligt uiteraard lager. De resultaten voor het oorspronkelijk omgevingsgeluid geven waarden aan die doorgaans verwacht worden voor woongebied. Uit de resultaten bekomen op de dag dat er gemeten werd, konden volgende soorten 'events' worden geïdentificeerd:

- Geluid van skateboards
- Geroep van kinderen
- Muziek- en stemgeluid
- Stemgeluid via luidsprekers

Uit de metingen blijkt dat de algemene milieukwaliteitsnormen en de normen die gelden als milieuvergunningplichtige inrichting stelselmatig worden overschreden. Er is sprake van overschrijdingen die zeer significant negatief zijn. De meetresultaten tonen aan dat de invloed van de activiteiten rond de sportterreinen op het geluidsklimaat nabij de omliggende woningen duidelijk is. De invloed van die activiteiten ligt boven de algemene milieukwaliteitsnormen en richtwaarden van Vlareem en het DABM. Ook de geluidsnormen in open lucht, geldig voor milieuvergunningplichtige inrichtingen, worden stelselmatig overschreden. Beoordelingen van de hinderkansen op basis van toenames van het omgevingsgeluid door activiteiten rond de sportterreinen t.o.v. het oorspronkelijk omgevingsgeluid, tonen aan dat er vrijwel de hele dag door hinder optreedt, ook tijdens de avondperiode en in het begin van de nachtperiode. De hinder kan volgens het gehanteerde beoordelingskader als zeer significant negatief worden beschouwd, aldus deskundige Geens."

3.

Overeenkomstig artikel 72 van het Omgevingsvergunningende decreet kan de vergunningverlenende overheid de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit afhankelijk stellen van de naleving van bijzondere milieuvorwaarden. Deze laatste zijn volgens artikel 73, §1, eerste lid van het Omgevingsvergunningende decreet "de bijkomende maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de mens en het milieu tegen onaanvaardbare risico's en hinder afkomstig van de exploitatie".

Artikel 82 van het Omgevingsvergunningende decreet bepaalt dat de vergunningverlenende overheid, de milieuvorwaarden die in de omgevingsvergunning zijn opgelegd, kan wijzigen of aanvullen, onder meer, op "gemotiveerd" verzoek van het betrokken publiek.

De bedoeling van een "gemotiveerd" verzoek kan niet anders zijn dan dat wordt aangenomen dat er reeds een beoordeling van de te verwachten hinder is gebeurd bij het verlenen van de bestaande vergunning, en dat die beoordeling tijdens de lopende vergunningsduur niet moet worden overgedaan als daar geen bijzondere redenen voor zijn.

De motivering van de gevraagde wijziging is dus van groot belang voor de te nemen beslissing en haar motivering.

Er moet bovendien aan herinnerd worden dat uit de formele motiveringswet niet volgt dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, dat uitspraak doet in administratief beroep, punt per punt de beroepsargumenten moet beantwoorden. Het volstaat dat de verwerende partij in haar vergunningsbeslissing duidelijk en op afdoende wijze de redenen aangeeft die haar verantwoordt, zodat een belanghebbende zich met kennis van zaken kan verweren tegen de beslissing.

4.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de vergunningverlenende overheid in eerste administratieve aanleg om verschillende redenen weigerde in te gaan op de betrokken aanvraag.

Deze redenen tot weigering zijn opgenomen in de bestreden beslissing. Onder de titel "geluidsstudie" wordt overwogen dat de studie die de verzoekende partij voorlegt een meting is van geluid op een zogenaamde fan-dag, die werd georganiseerd door de voetbalclub en doorging op dezelfde terreinen van het sportcomplex. Er wordt geoordeeld dat de meting niet representatief is voor de normale exploitatie van het zwembad, hetgeen bevestigd wordt door het advies van het GOP-milieu en de deskundige van de exploitant. Verder wordt voor de activiteiten met elektronisch versterkte muziek verwezen naar de Vlare-normen die daarvoor van toepassing zijn en naar de politieverordening die van toepassing is voor niet ingedeelde inrichtingen. De conclusie is dat er geen redenen zijn om de voorgestelde voorwaarden op te leggen.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij administratief beroep aan, waarbij ze volgens de bestreden beslissing vier middelen aanvoert. De middelen worden door de provinciale omgevingsvergunningcommissie ongegrond bevonden. Het advies van deze commissie is eveneens opgenomen in de bestreden beslissing onder een afzonderlijke titel. De verwerende partij beoordeelt de middelen van de verzoekende partij onder de titel "toetsing aan wettelijke en reglementaire bepalingen". De overwegingen luiden als volgt:

"...

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

*De aanvrager geeft aan dat de omwonenden **geluidshinder** ondervinden van de exploitatie van de terreinen rond S&R Olympia en het zwembad Lago. De geluidshinder die ondervonden wordt is van diverse aard: geroep en gejoel, elektronisch versterkte muziek binnen en buiten en andere.*

In het beroepschrift wordt de argumentatie in 4 middelen gebundeld. De drie laatste middelen hebben allen betrekking op artikel 82 Omgevingsdecreet.

Het eerste middel heeft betrekking op de onwettigheid van het verlenen van de basisvergunning en de daaropvolgende vergunningen die diverse wijzigingen aan de basisvergunning omvatten. Zonder een inhoudelijke uitspraak te doen, moet er op gewezen dat dit advies alleen het beroepschrift behandelt tegen de weigering van bijstelling van de voorwaarden. De aangehaalde problematiek valt dus buiten het bestek van dit advies en is bovendien niet de bevoegdheid van de POVC noch van de deputatie. Enkel de hoven en de rechtbanken kunnen een reeds verleende vergunning buiten toepassing laten.

De overige middelen hebben betrekking op artikel 82 omgevingsdecreet en zijn eigenlijk te herleiden tot de vraag of menselijk geluid meegenomen moet worden. Volgens de aanvraag en het beroepschrift heeft de hinder naar de buurt toe vooral te maken met het lawaai dat afkomstig is van speelplein en de speelweide.

*De POVC wenst in eerste instantie te benadrukken dat de omschreven hinder **eigen is aan de gewestplanbestemming**. De aanvrager woont in woongebied, maar zijn woning grenst aan een gebied voor dagrecreatie. Dit is zo opgenomen in het gewestplan Brugge-Oostkust van 7 april 1977. Sinds 1977 is het dan ook duidelijk dat in deze zone recreatieve en toeristische accommodaties mogelijk zijn. Er kan dan ook een grotere tolerantie verwacht worden ten aanzien van zone-eigen activiteiten. Een speelweide, speeltuin en zwembad is duidelijk zone-eigen in een recreatieve zone. Het kan niet ontkend worden dat er een voetbalstadion aanwezig is waar veel wedstrijden doorgaan en dat er altijd een zwembad aanwezig is geweest.*

Er moet dan ook onderzocht worden in hoeverre de aanvrager aantoont dat de uitbating van de buitenactiviteiten (zwembad en speeltuin) de reeds bestaande geluidshinder dermate verhoogt dat de situatie onleefbaar is (RvVb, 1516/RvVb/0562/UDN, 16 juni 2016) en dat aldus een bijstelling van de voorwaarden noodzakelijk is. Artikel 82 Omgevingsdecreet stelt immers uitdrukkelijk dat een bijstelling mogelijk is op gemotiveerd verzoek van het betrokken publiek. Hieruit moet dan ook afgeleid worden dat het aan het betrokken publiek is om te motiveren dat de bijstelling nodig is. De vergunningverlenende overheid moet nagaan of de hinder onaanvaardbaar is en of door de gevraagde wijzigingen de hinder binnen de aanvaardbare perken kan worden gebracht (RvS, nr. 240.980, 8 maart 2018). De aanvrager vraagt volgende wijzigingen door te voeren:

...

Het gaat om menselijk geluid en zelfs in het bijzonder om het geluid van spelende kinderen. In dat opzicht mag het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind niet vergeten worden. Artikel 31 stelt duidelijk dat het kind recht heeft op deelname aan het spel.

...

Om de bijstelling van de voorwaarden te motiveren, heeft de aanvrager een geluidstudie laten uitvoeren. In eerste aanleg is gebleken dat de meting werd uitgevoerd op 14 juli 2018. Net op die dag was er op de naburige Oostparking van het voetbalstadion een fandag van Cercle Brugge georganiseerd tussen 13u en 23u. Dit evenement werd toegelaten door het College van Burgemeester en Schepenen in de zitting van 2 juli 2018. De mogelijke geluidsbronnen van de fandag zijn volgens het programma onder andere:

- 2 springkastelen*
- Podium met in de namiddag voorstelling van de diverse ploegen en een oudspelersshappening*
- Tussen 16u en 17u45 wedstrijd WK België-Engeland op groot scherm*
- Tussen 19u en 20u45 wedstrijd Cercle Brugge – AS Monaco in het stadion*
- Na de wedstrijd signeursessie op de parking en afterparty met een DJ-optreden.*

In de bijgevoegde geluidsstudie worden tussen 10u en 13u (zwembad geopend, voor start fandag) slechts 4 'events' vastgesteld: 3 x geluid van een skateboard (geen ingedeelde activiteit) en 1 x muziek- en stemgeluid. Vanaf 13 u (start fandag) is het aantal events merkbaar groter. Tussen 19u en 21u (wedstrijd in het stadion) is het aantal events zeer beperkt. De meeste events treden op na 21u. Dit valt samen met het einde van de match en met de afterparty op de parking. Het zwembad sloot reeds om 20 u.

Uit het tijdstip en de aard van de events kan afgeleid worden dat het grootste deel kan toegeschreven worden aan de fandag en niet aan de exploitatie van het sportcomplex S&R Brugge.

Bij het beroepschrift werd een tweede beoordeling van de geluidsimpact door activiteiten op terreinen van S&R Olympia van deskundige Geens toegevoegd. Deze studie is gebaseerd op simulaties. De geluidsbronnen die werden weerhouden betreffen het buitenbad (duikbad en plonsbad), het terras van Rest-au-Café, de buitengym (volgens informatie van beroeper net voor de centrale ingang), de speeltuin en de speelweide. In de studie wordt gesteld 'Er zijn geen Belgische normen die een dergelijke materie behandelen'. Alle emissies of geluidsvermogen-niveaus werden bepaald volgens de norm VDI 3770, die volgens het rapport van geluidskundige Geens internationaal als gezaghebbend worden beschouwd voor het bepalen van geluidsemissies voor sportfaciliteiten en recreatie-activiteiten.

Er dient hierbij te worden opgemerkt dat op basis van de verklaringen van erkend geluidsdeskundige L. Muyshondt moet aangenomen worden dat de toegevoegde simulaties uitgaan van een eerder onrealistisch worst case scenario.

Het aantal personen dat op het terras kan plaatsnemen en het aantal kinderen dat volgens de simulaties tegelijk op de speeltuin en de grasweide kunnen aanwezig zijn, strookt niet met de realiteit.

Er is binnen Vlaanderen in het verleden reeds heel wat te doen geweest over klachten ten aanzien van vrijetijdsinfrastructuur, kinderopvanginitiatieven, jeugdwerkinitiatieven enzovoort. Toenmalig Vlaams Minister voor Leefmilieu Schauvliege heeft op de commissievergadering van 22/3/2011 o.m. het volgende verklaard :

'het zou een totaal verkeerd signaal zijn om expliciet in Vlarem te verwijzen naar het lawaai van spelende kinderen. Er staat in Vlarem geen geluidsnormering voor kinderen. Als we toch een uitzondering zouden opnemen, dan zal dit als argument worden aangegrepen om te beweren dat het impliciet toch onder Vlarem valt. We hebben er destijds voor geopteerd om geen milieureglementering over het geluid van kinderen op te nemen, juist omdat we vinden dat kinderen op die manier niet kunnen worden gereguleerd. Ik wil niet terechtkomen in een cascade van klachten op basis van leefmilieu. Tot op vandaag is er geen enkele klacht in Vlaanderen hierover gebaseerd op milieureglementering omdat het er niet onder valt. Alles valt onder de artikelen 544 en 1382 van het Burgerlijk Wetboek.'

Dit is nadien veralgemeend tot menselijk geluid.

Zoals reeds vermeld in het advies van GOP-Milieu in eerste aanleg wordt bij de beoordeling van geluids- en trillinghinder van een ingedeelde inrichting of activiteit menselijk geluid conform dit standpunt niet meegenomen bij de bepaling van de geluidsemisies. De Vlarem II geluidsnormen zijn niet van toepassing op menselijk geluid. De argumenten die hierop betrekking hebben worden dus verder buiten beschouwing gelaten

De aanvrager is van oordeel dat menselijk geluid mee moet genomen worden en dat dit een hinderlijke geluidsbron is. Menselijk geluid is echter geen ingedeelde rubriek, er zijn dan ook geen normen waaraan kan getoetst worden. Het opleggen van een akoestisch onderzoek biedt dan ook geen oplossing, aangezien er het menselijk geluid niet in aanmerking kan genomen worden

Indien er bij de exploitatie van het zwembad gebruik gemaakt wordt van elektronisch versterkte muziek, dient voldaan te worden aan de bepalingen van hoofdstuk 6.7 van titel II van VLAREM. Het geluid voortgebracht door mensen speelt geen rol bij de bepaling van het specifiek geluid van de inrichting en wordt dus niet mee beschouwd bij de toetsing aan VLAREM II. Bovendien heeft de exploitant in het verleden verschillende meldingen gedaan om gebruik te maken van elektronisch versterkte muziek. Bij controle door de stad Brugge werden er geen overschrijdingen vastgesteld. Het verbieden van elektronisch versterkte muziek is niet de kern van het opgeworpen geluidsprobleem zodat dit verbieden helemaal geen oplossing biedt. Bovendien heeft de exploitant, na bezwaren uit de omgeving, beslist het buiten gymen niet meer laten doorgaan. Er moet ook nog op gewezen worden dat deze buitengym werd georganiseerd aan het buitenzwembad en niet aan de inkom van het zwembad (dus heel ver van de woning van de huidige indiener van het verzoek).

De laatste voorwaarde die voorgesteld wordt is het verbieden van rustversturende activiteiten tussen 19u en 7u en op zon- en feestdagen. Dit voorstel maakt volledig abstractie van de reeds aanwezige voetbalinfrastructuur. Het kan niet ontkend worden dat

de grootste geluidsbron in het weekend, dit voetbalstadion is. Het verbieden van rustverstorende activiteiten is een vage voorwaarde en is onwettig omdat deze niet voldoende precies en duidelijk is. Bovendien worden er in de omgeving verschillende activiteiten georganiseerd waar veel menselijk geluid bij aanwezig is. Het valt dan ook niet in te zien hoe dit volledig gelinkt kan worden aan de hier betrokken exploitant.

De POVC is van oordeel dat de bepalingen van hoofdstuk 6.7 van titel II van VLAREM omtrent niet-ingedeelde muziekactiviteiten, volstaan om de hinder veroorzaakt de exploitatie op de omgeving tot een aanvaardbaar niveau te beperken. Er moeten geen bijkomende bijzondere voorwaarden opgelegd te worden. Het beroepsschrift wordt verworpen. Bij onaanvaardbare hinder moet eerder een beroep gedaan worden op de burgerlijke rechten en is de procedure bij de deputatie een verkeerde procedure.

...

Uit de aangehaalde overwegingen blijkt onder meer dat wordt aangenomen dat het aan de verzoekende partij toekomt om te motiveren dat er een noodzaak is om de gesuggereerde bijkomende milieuvorwaarden op te leggen. De verwerende partij stelt ook vast dat de verzoekende partij haar aanvraag heeft gemotiveerd door een geluidsstudie voor te leggen. In de hiervoor aangehaalde overwegingen wordt op uitvoerige wijze ingegaan op de geluidsstudie die werd gevoegd bij de aanvraag (door de verzoekende partij “*eerste verslag*” genoemd). In essentie komt het er op neer dat het verslag van de deskundige van de verzoekende partij (hierna: verslag Geens) niet wordt gevolgd omdat de meting op 14 juli 2018 niet representatief wordt geacht voor de normale exploitatie van het zwembad. De verwerende partij komt daarbij tot dezelfde conclusie als in eerste administratieve aanleg. In de bestreden beslissing wordt ook ruime aandacht besteed aan het verslag dat de verzoekende partij heeft gevoegd bij het beroepsschrift (door de verzoekende partij “*derde verslag*” genoemd). De conclusie van de verwerende partij over dit verslag, die eensluidend is met het advies van de provinciale omgevingsvergunningscommissie, is dat de simulaties in dit verslag niet met de realiteit stroken. De verzoekende partij stelt dus ten onrechte dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij aandacht heeft besteed aan de studies die door de verzoekende partij zijn voorgelegd.

De verzoekende partij stelt in de toelichting bij het eerste middel ook nog dat er een “*tweede verslag*” van haar deskundige is. In de inventaris van de stukken van de verzoekende partij bij het administratief beroepsschrift wordt dit zogenaamde tweede verslag “*Antwoord op de geformuleerde kritiek op zijn verslag*” genoemd. Het zogenaamde tweede verslag is volgens de eigen titel ervan een “*toelichting*”. Het blijkt een toelichting te zijn over het eerste verslag en een reactie op het verslag van de deskundige van de exploitant (hierna: verslag Muyshondt). In deze toelichting wordt gesteld dat ook op enkele andere dagen dan 14 juli 2018 metingen werden gedaan, die niet waren opgenomen in het eerste verslag Geens. De beknopte uitleg daarover biedt geen antwoord op de vraag waarom deze metingen niet waren opgenomen in het eerste verslag en anders dan de verzoekende partij stelt, blijkt uit deze toelichting ook niet “*dat alle dagen nagenoeg dezelfde waarden werden gemeten*”. De verzoekende partij toont in elk geval niet aan dat de verwerende partij tot een andere conclusie had moeten komen na deze toelichting over het eerste verslag Geens.

De verzoekende partij toont ook niet aan dat de conclusie van de verwerende partij over het zogenaamde eerste en derde verslag van haar deskundige foutief of kennelijk onredelijk is, terwijl de verwerende partij, anders dan de verzoekende partij voorhoudt, in de bestreden beslissing duidelijk aangeeft om welke redenen de studies die door de verzoekende partij werden voorgelegd niet worden gevolgd.

5.

De conclusie van de voorgaande bespreking is dat de verzoekende partij er niet in slaagt om aan te tonen dat de verwerende partij op een ondeugdelijke wijze tot de conclusie komt dat de geluidsstudies van de verzoekende partij niet kunnen gevolgd worden. De vaststelling door de verwerende partij dat de verzoekende partij niet op een gegronde wijze 'motiveert' dat de beoordeling van de geluidshinder tijdens de lopende vergunningsduur van het zwembadcomplex moet worden overgedaan, volstaat om deze aanvraag te weigeren. Met andere woorden volstaat de vaststelling dat de geluidsstudies die de verzoekende partij heeft voorgelegd niet kunnen gevolgd worden, om de bestreden beslissing te dragen.

De verwerende partij gaat in de bestreden beslissing nog bijkomend in op de drie verschillende gevraagde milieuvorwaarden die de verzoekende partij suggereert in de aanvraag. De verwerende partij stelt:

- dat menselijk geluid geen ingedeelde rubriek is en het opleggen van een akoestisch onderzoek geen oplossing biedt;
- dat bij gebruik van elektronisch versterkte muziek moet voldaan worden aan de Vlare-normen, dat door de exploitant verschillende meldingen werden gedaan, dat bij controle door de stad Brugge geen overschrijdingen werden vastgesteld, dat buitengym werd georganiseerd ver van de woning van de verzoekende partij en dat de exploitant beslist het buiten gymen niet meer te laten doorgaan;
- dat het verbieden van rust verstorende activiteiten tussen 19u en 9u en op zon- en feestdagen abstractie maakt van de reeds aanwezige voetbalinfrastructuur, dat het een vage voorwaarde is en er in de omgeving verschillende activiteiten worden georganiseerd die niet gelinkt zijn aan de exploitatie van het zwembad.

Deze bijkomende motieven worden door de verzoekende partij op tal van punten bekritiseerd in het eerste en tweede middel. Kritiek op bijkomende/overtollige motieven kan evenwel niet leiden tot de vernietiging leiden van een bestreden beslissing.

6.

Uit de uiteenzettingen in het verzoekschrift lijkt de verzoekende partij een andere rechtsopvatting te verdedigen, met name dat niet zijzelf als aanvrager moet 'motiveren' om welke redenen op de aanvraag moet worden ingegaan, maar dat haar aanvraag aanleiding moet zijn tot een eigen onderzoek door de verwerende partij. In het eerste middel legt de verzoekende partij er immers de nadruk op dat de verwerende partij, bij een aanvraag om de geldende vergunningsvoorwaarden te wijzen, "zelf" moet onderzoeken of de hinder die wordt veroorzaakt onaanvaardbaar is. De verzoekende partij voert daarbij verschillende argumenten aan waaruit volgens haar volgt dat dit niet het geval is, met name het aannemen door de verwerende partij van stellingen van de deskundige van de exploitant "zonder eigen onderzoek", het buiten beschouwing laten van de verslagen de deskundige van de verzoekende partij, het steunen op een zogenaamde controle van de stad Brugge en op verklaringen van de exploitant en het niet rekening houden met alle concrete gegevens van de zaak.

Zoals reeds aangegeven in het vorig randnummer volstaat de vaststelling dat een aanvraag tot het bijstellen van de milieuvorwaarden niet op een gegronde wijze wordt gemotiveerd, om deze aanvraag te weigeren.

De verzoekende partij verliest ook de aard van de aanvraag uit het oog in haar stelling dat de omgevingshinder van het project in zijn totaliteit had moeten onderzocht worden. De aanvraag van de verzoekende partij is een verzoek om de milieuvorwaarden van een bestaande en vergunde inrichting, zijnde de exploitatie van een zwembadcomplex, te wijzigen. Een onderzoek van

dergelijke aanvraag impliceert niet dat de verwerende partij, zoals de verzoekende partij aanvoert, een onderzoek moet doen naar de cumulatieve geluids- en omgevingshinder “*die uitgaat van het project in zijn totaliteit*” onder de bewering dat “*n.a.v. geen enkele aanvraag een Project MER screening is gebeurd of ontheffing van MER is aangevraagd*”. De aanvraag tot het wijzigen van de milieuvoorwaarden van de exploitatie van het zwembadcomplex kan niet de inzet zijn om een vergunningverlenende overheid toe te laten de wettigheid van de eerdere vergunningen voor alle inrichtingen op het betrokken terrein te remediëren. Zoals de verwerende partij zelf aangeeft in de bestreden beslissing is de verwerende partij daar niet voor bevoegd.

7.

Ten overvloede kan er nog op gewezen worden dat er ook om andere redenen niet kan ingegaan worden op kritiek van de verzoekende partij die onder het eerste middel wordt aangevoerd.

De verzoekende partij voert ten onrechte aan dat er in de bestreden beslissing niet wordt ingegaan op de ingediende bezwaren. De bestreden beslissing bevat een weergave van de ingediende bezwaren. Zoals de verwerende partij ook aangeeft in de bestreden beslissing, wordt in deze bezwaren voornamelijk gewezen op de in de omgeving aanwezige geluidshinder, die niet wordt veroorzaakt door het zwembadcomplex, maar afkomstig is van onder meer het voetbalstadion en de nabijgelegen bowling. De verzoekende partij voert dus ten onrechte aan dat de verwerende partij geen aandacht heeft besteed aan de bezwaren. Ze toont ook niet aan dat de verwerende partij op een ondeugdelijke wijze in de bezwaren geen redenen ziet om gunstig te oordelen over de aanvraag van de verzoekende partij.

De verzoekende partij is het duidelijk ook niet eens met het gegeven dat de verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst naar de maatregelen die de exploitant van het zwembadcomplex reeds genomen heeft om tegemoet te komen aan mogelijke geluidshinder voor de omwonenden. De stelling van de verzoekende partij dat deze maatregelen niet dienstig zijn om de geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken, dat niet bewezen is dat deze maatregelen zijn genomen en dat dat deze afspraken niet afdwingbaar zijn, houdt niet in dat de bestreden beslissing ondeugdelijk kan zijn om de enkele reden dat naar deze maatregelen wordt verwezen en vastgesteld wordt dat deze niet blijken te volstaan voor de verzoekende partij, terwijl dit wel het geval lijkt te zijn voor andere omwonenden.

In de mate de verzoekende partij nog aanvoert dat er geen enkel stuk voorligt van het jaarlijks overleg, kan ze evenmin overtuigen dat de bestreden beslissing om die reden ondeugdelijk kan zijn. Vooreerst betwist de verzoekende partij niet dat dit overleg heeft plaatsgevonden. Bovendien wordt in de verleende adviezen door de politie, de preventiedienst en de sportdienst bevestigd dat er informeel overleg heeft plaatsgevonden en dat enkel de verzoekende partij zich blijft verzetten.

Ook het gegeven dat de verwerende partij nog enkele ‘oplossingen’ voor geluidshinder suggereert kan de bestreden beslissing niet vitiëren. De verwerende partij stelt dat verder overleg tussen de tussenkomenende en de verzoekende partij mogelijk is “*om een goed nabuurschap te realiseren*”. Deze overwegingen kunnen niet beschouwd worden als motieven om de aanvraag van de verzoekende partij te weigeren, maar enkel als een nabeschuiving na de conclusie dat de aanvraag van de verzoekende partij moet geweigerd worden.

De verzoekende partij voert ook nog aan dat er sprake is van “*administratieve rechtsweigering*” omdat de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat ze niet bevoegd is “*voor normale ongemakken van nabuurschap*”. Nog daargelaten de vraag of er kan sprake zijn van “*rechtsweigering*” door een vergunningverlenende overheid die in administratief beroep moet oordelen, blijkt uit de overwegingen in de bestreden beslissing dat de verwerende partij bedoelt aan te geven dat ze enkel kan oordelen over de wijziging van de milieuvoorwaarden. De

verwerende partij bedoelt een onderscheid te maken tussen enerzijds milieuvorwaarden, die tot doel hebben om de hinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken, en anderzijds, burenhinder. Deze duiding op zich in de bestreden beslissing kan uiteraard geen bewijs vormen voor het feit dat de verwerende partij haar beslissingsbevoegdheid tot het beoordelen van de aanvraag van de verzoekende partij niet heeft uitgeoefend. Uit de overige overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat dit duidelijk wel het geval is.

Uit het geheel van de overwegingen in de bestreden beslissing blijkt ook duidelijk dat de verwerende partij de aanvraag van de verzoekende partij niet reduceert tot geluid van spelende kinderen, zoals de verzoekende partij aanvoert. Integendeel wordt ingegaan op de verschillende vormen van geluidshinder die in de aanvraag worden aangevoerd.

De verzoekende partij voert ook nog aan dat de verwerende partij niet motiveert waarom ze het advies van het Agentschap Zorg en Gezondheid niet volgt. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het Agentschap Zorg en Gezondheid in graad van administratief beroep, hoewel gevraagd, geen advies heeft verleend. De verzoekende partij maakt ook niet aannemelijk, laat staan dat ze aantoon, dat de verwerende partij bijzondere aandacht had moeten besteden aan één of meer elementen die naar voor zijn gebracht in dit advies. In die omstandigheden volstaat het vast te stellen dat uit de overwegingen in de bestreden beslissing duidelijk blijkt om welke redenen de verwerende partij tot de conclusie komt de door de verzoekende partij gevraagde bijzondere milieuvorwaarden niet op te leggen.

Tenslotte kan de verzoekende partij niet gevolgd worden in haar stelling dat de verwerende partij abstractie maakt van de elektronisch versterkte muziek. De verwerende partij overweegt over het hinderaspect 'elektronisch versterkte muziek' onder meer dat de geluidssimulatie die de verzoekende partij voorlegt sterk genuanceerd moet worden, dat de verzoekende partij heeft verklaard sinds een aantal weken geen hinder meer te ondervinden van buitenactiviteiten met elektronisch versterkte muziek, dat er geen officiële vaststellingen van geluidshinder zijn, dat er maatregelen zijn doorgevoerd en dat de exploitant moet voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 6.7 VLAREM II en de inrichting beschikt over een muziekmelding en dat de metingen van de dienst Leefmilieu bevestigen dat er geen muziek wordt gespeeld met een geluidsniveau hoger dan 85 dB(A), LAeq, 15min.

8.

Rest dan nog de vraag of er moet ingegaan worden op de kritiek van de verzoekende partij die wordt uiteengezet in het tweede middel. In dit middel wordt kritiek uitgeoefend op de verschillende overwegingen in de bestreden beslissing die verband houden met de eerste gesuggereerde aanvullende milieuvorwaarde in de betrokken aanvraag, met name:

“de exploitant te gebieden om een akoestisch onderzoek uit te voeren met bijhorend saneringsplan teneinde de nodige garanties in te bouwen derwijze dat het geluidsdrukniveau buiten beperkt kan worden tot een aanvaardbaar niveau;”

In het derde randnummer is er reeds op gewezen dat de bedoeling van een “*gemotiveerd*” verzoek voor een aanvraag tot het bijstellen van de milieuvorwaarden in verband moet gebracht worden met het gegeven dat dergelijke aanvraag betrekking heeft op een bestaande en vergunde exploitatie en het feit dat er reeds een beoordeling van de te verwachten hinder is gebeurd bij het verlenen van de bestaande vergunning en er bijzondere redenen moeten zijn om die beoordeling over te doen tijdens de lopende vergunningsduur.

Nog daargelaten de vraag of een akoestisch onderzoek die door de exploitant moet uitgevoerd worden een bijkomende milieuvorwaarde kan uitmaken – die voorwaarde komt immers precies

neer op een herbeoordeling van de hinder – moet minstens aangenomen worden dat de aanvrager, *in casu* de verzoekende partij, ‘motiveert’ dat er daar redenen toe zijn. In de bespreking in de vorige randnummers is reeds vastgesteld dat in de bestreden beslissing wordt overwogen dat dit niet het geval is en is bovendien vastgesteld dat de verzoekende partij er niet in slaagt te overtuigen tot de ondeugdelijkheid van die motieven.

De overweging in de bestreden beslissing dat menselijk geluid geen ingedeelde rubriek is en een akoestisch onderzoek geen oplossing biedt en de overwegingen die verband houden met het feit of menselijk geluid al dan niet moet worden in rekening gebracht, zijn bijkomende/overtollige motieven die niet kunnen leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

9.

Het eerste en tweede middel wordt verworpen.

B. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en “*administratieve rechtsweigerings*”.

Volgens de verzoekende partij is de passus in de bestreden beslissing dat in het administratief beroepsschrift de inrichtingen en activiteiten rond het zwembadcomplex buiten beschouwing worden gelaten, onjuist. Ze stelt dat ze in haar aanvraag niet heeft verwezen naar het stadion, de bowling of een plaatselijk café.

Ze bekritiseert verder de beoordeling van het hinderaspect ‘elektronisch versterkte muziek’ en stelt dat het feit dat er tijdelijk geen sprake zou zijn van geluidshinder ten gevolge van buitenactiviteiten met elektronisch versterkte muziek, niet impliceert dat de aanvraag op dit vlak voor ongeschreven moet gehouden worden.

De verzoekende partij stelt ook dat het feit er een grotere mate van tolerantie wordt verwacht ten aanzien van zone-eigen activiteiten niet impliceert dat ze hinder moet verdragen die vreemd is aan een woongebied. Het is aan de tussenkomen partij om de hinder afkomstig van het recreatiegebied te bufferen tot een voor het woongebied aanvaardbaar niveau. De hinder afkomstig van het zwembadcomplex is bovendien wel degelijk nieuw, aangezien het zwembadcomplex recent vergund is. De motivering in de bestreden beslissing is formalistisch, nietszeggend en ontdaan van een concreet onderzoek. De rechtspraak van de Raad waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt is niet relevant aangezien de bepalingen waaraan in dit arrest getoetst wordt in dit geval niet aan de orde zijn.

De vermelding van de verklaring van de geluidsdeskundige van de tussenkomen partij tijdens de hoorzitting bevat aannames die niet blijken uit de studie van de geluidsdeskundige Geens en geeft bovendien geen blijk van een onafhankelijke beoordeling aangezien de verwerende partij de onterechte sfeermakerij van de deskundige van de exploitant overneemt. Hetzelfde geldt voor de stelling dat de verzoekende partij niet zou kunnen verwachten dat mensen/kinderen het zwijgen wordt opgelegd.

Wat betreft de “sterke nuancerings” van het hinderaspect elektronisch versterkte muziek door de geluidsdeskundige van de tussenkomen partij, waarvan sprake in de bestreden beslissing, merkt de verzoekende partij op dat de verwerende partij de hinder niet zelf heeft onderzocht en louter steunt op deze beweringen zonder dat deze aannemelijk worden gemaakt.

In de mate de verwerende partij in de bestreden beslissing nog verwijst naar artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW), gaat ze voorbij aan het feit dat de aanvraag niet is gebaseerd op burenhinder en weigert ze hiermee recht te doen.

Beoordeling door de Raad

1.

De kritiek van de verzoekende partij op de hierna volgende passus, steunt op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing:

“In het beroepsschrift wordt gesteld dat de geluidshinder die de beroeper ondervindt, een gevolg is van de exploitatie S&R. Waar in de vraag tot bijstelling van de voorwaarden in eerste aanleg uit de bezwaren bleek dat de geluidshinder en overlast mede toe te schrijven was aan de inrichtingen en activiteiten rond het S&R (Stadion, Bowl inn, plaatselijk café), worden deze in voorliggend beroepsschrift buiten beschouwing gelaten.”

De verwerende partij wijst er in deze overweging enkel op dat in de bezwaren die werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek niet enkel betrekking hadden op de uitbating van het zwembadcomplex en niet, zoals de verzoekende partij voorhoudt, dat de aanvraag van de verzoekende partij steunt op hinder door andere inrichtingen en activiteiten dan de uitbating van het zwembadcomplex.

2.

Bij de bespreking van het eerste en tweede middel is reeds ingegaan op de kritiek van de verzoekende partij op de beoordeling in de bestreden beslissing van hinder door elektronisch versterkte muziek. De verzoekende partij voegt in het derde middel geen argumentatie toe die kan overtuigen om anders te oordelen.

Het standpunt van de verzoekende partij dat de verwerende partij geen blijk geeft van een onafhankelijke beoordeling, steunt op passussen in de bestreden beslissing opgenomen onder de titel “5C VERKLARINGEN VAN DE GEHOORDEN”. Dit onderdeel van de bestreden beslissing bevat enkel een weergave van verklaringen van de betrokken partijen tijdens de hoorzitting en vormen dus geen ‘beoordeling’ waaruit zou kunnen afgeleid worden dat de verwerende partij niet op een deugdelijke wijze heeft geoordeeld.

Daarnaast is de overweging in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij in alle redelijkheid moet aanvaarden dat men *“in een gebied voor dagrecreatie (...) niet kan verwachten dat mensen/kinderen het zwijgen wordt opgelegd”* een overtollig overweging. Ook hiervoor kan verwezen worden naar de bespreking van het eerste en tweede middel. Hetzelfde geldt voor de passus in de bestreden beslissing dat een bepaalde tolerantie ten aanzien van hinder afkomstig van de exploitatie van het zwembadcomplex dat zone-eigen is gelegen.

Ook de stelling van de verzoekende partij dat er sprake is van *“administratieve rechtsweigering”* werd reeds besproken bij de beoordeling van het eerste en tweede middel.

3.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE is onontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de nv S&R BRUGGE is ontvankelijk.
3. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 25 februari 2021 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ